

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä heinäkuuta 2001

N:o 611—619

SISÄLLYS

N:o		Sivu
611	Valtioneuvoston asetus maanpuolustusopistosta annetun asetuksen kumoamisesta	1577
612	Valtioneuvoston asetus maanpuolustuskorkeakoulusta annetun asetuksen muuttamisesta	1578
613	Valtioneuvoston asetus ammatilliseen aikuiskoulutukseen myönnettävän valtionavustuksen myöntämisperusteista	1582
614	Valtioneuvoston asetus opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen 14 ja 28 §:n muuttamisesta	1584
615	Valtioneuvoston asetus lukion tuntijaosta annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	1586
616	Valtioneuvoston asetus tutkintojen rakenteesta ja yhteisistä opinnoista ammatillisessa peruskoulutuksessa annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta	1588
617	Opetusministeriön asetus aikuislukion tuntijaosta annetun opetusministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta	1589
618	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus liikennevakuutuslain mukaisten vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteista sekä bonusjärjestelmästä	1590
619	Verohallituksen päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta	1594

N:o 611

Valtioneuvoston asetus

maanpuolustusopistosta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan maanpuolustusopistosta 20 päivänä heinäkuuta 1992 annettu asetus (669/1992).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Nuorempi hallitussihteeri Minnamaria Nurminen

N:o 612

Valtioneuvoston asetus**maanpuolustuskorkeakoulusta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty puolustusministeriön esittelystä, *kumotaan* maanpuolustuskorkeakoulusta 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun asetuksen (668/1992) 26 ja 29 b §, sellaisena kuin ne ovat, 26 § asetuksessa 888/1997 ja 29 b § asetuksessa 1304/1996,

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 4 §, 3 luvun otsikko, 9—13 §, 4 luvun otsikko, 14 ja 15 §, 17 a §:n 1 momentti sekä 17 c, 20, 22—24 ja 28 §,

sellaisina kuin niistä ovat 10, 12, 20 ja 24 § osaksi mainitussa asetuksessa 888/1997, 13 § viimeksi mainitussa asetuksessa ja mainitussa asetuksessa 1304/1996 sekä 4 luvun otsikko, 14 ja 15 § sekä 17 a §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 888/1997 ja 17 c § asetuksessa 599/1999, sekä

lisätään asetukseen uusi 10 a, 11 a ja 12 a § sekä 17 a §:n edelle uusi 4 a luvun otsikko, jolloin nykyinen 4 a luku siirtyy 4 b luvuksi, seuraavasti:

1 §

Maanpuolustuskorkeakoulu suunnittelee ja järjestää upseerin koulutusohjelman opetuksen. Tätä opetusta voidaan antaa maanpuolustuskorkeakoulun ohjaamana myös puolustushaara-, aselaji- ja toimialakouluissa.

4 §

Maanpuolustuskorkeakoulun asemasta ja johtosuhteista sotilaskäskyasioissa määrää puolustusvoimain komentaja. Korkeakoulun sisäinen järjestys on sotilaallinen.

3 luku

Perustutkinto-osasto

9 §

Perustutkinto-osastossa järjestetään upseerin koulutusohjelma, joka sisältää upseerin

perusopinnot, sotatieteiden kandidaatin tutkinnon, joka on upseerin alempi korkeakoulututkinto ja sotatieteiden maisterin tutkinnon, joka on upseerin ylempi korkeakoulututkinto.

Tutkintoihin johtaviin opintoihin voi kuulua:

1) eri oppiaineiden ja oppiaineisiin rinnastettavien kokonaisuuksien perus-, aine- ja syventäviä opintoja;

2) monitieteellisiä opintokokonaisuuksia;

3) yleisopintoja ja kieliopintoja;

4) tieteellisen koulutuksen opintoja sekä tutkimustyö; sekä

5) ammatillisia valmiuksia antavia opintoja.

Opiskelija saa korkeakoulun määräämällä tavalla lukea hyväkseen muussa kotimaisessa tai ulkomaisessa korkeakoulussa taikka muussa oppilaitoksessa suorittamiaan opintoja sekä korvata opintojaan muilla samantasoisilla opinnoilla. Varusmiespalveluksen aikana

suoritettuja johtaja- ja kouluttajakoulutuksen opintoja sekä puolustushaara- ja aselajiopin-toja voidaan hyväksilukea enintään 20 opintoviikkoa.

10 §

Opiskelijaksi upseerin koulutusohjelmaan voidaan hyväksyä hakija, joka on, sen lisäksi mitä puolustusvoimista annetun lain (402/1974) 10 a §:ssä säädetään:

- 1) suorittanut reservin upseerin koulutuksen;
 - 2) yliopistoasetuksen (115/1998) mukaisesti kelpoinen opiskelijaksi korkeakoulututkintoon johtaviin opintoihin;
 - 3) henkisen ja fyysisen kuntonsa ja terveytensä sekä elämäntapojensa puolesta upseerin ammattiin sopiva; sekä
 - 4) suorittanut hyväksytysti johtosäännössä määrätyt soveltuvuustestit ja kokeet.
- Lisäksi opiskelijaksi upseerin koulutusohjelmaan voidaan hyväksyä 1 momentin 2—4 kohdan vaatimukset täyttävä reservin aliupseerin koulutuksen suorittanut hakija, jos hän ennen opintojen aloittamista suorittaa reservin upseerin koulutuksen.

10 a §

Upseerin perusopintojen tavoitteena on antaa opiskelijoille:

- 1) valmiudet toimia rauhan ajan aselaji- ja kouluttajatehtävissä;
- 2) upseerin tutkintoihin kuuluvien oppiaineiden ja oppiaineisiin rinnastettavien kokonaisuuksien perusteiden tuntemus;
- 3) valmiudet toimia puolustusvoimien sodan ajan joukkojen perusyksikön varapäällikkötehtävissä; sekä
- 4) tarvittavat viestintätaidot.

11 §

Upseerin alemmaan korkeakoulututkintoon vaadittavien opintojen laajuus on yhteensä vähintään 120 opintoviikkoa. Tutkintoon sisältyvät upseerin perusopinnot, joiden laajuus on vähintään 60 opintoviikkoa. Tutkintoon liittyy opinnäytetyönä laadittava tutkielma.

11 a §

Upseerin alemmaan korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen tavoitteena on antaa opiskelijoille:

- 1) tutkintoon kuuluvien oppiaineiden ja oppiaineisiin rinnastettavien kokonaisuuksien perusteiden hyvä tuntemus;
- 2) valmiudet toimia puolustusvoimien sodan ajan joukkojen perusyksikön päällikkötehtävissä;
- 3) valmiudet toimia rauhan ajan keskijohtaja asiantuntijatehtävissä sekä perusteet toimia perusyksikköpäällystön kansainvälisissä tehtävissä;
- 4) tieteellisen tutkimuksen perusteiden tuntemus ja valmius alan kehityksen seuraamiseen; sekä
- 5) riittävät viestintätaidot.

12 §

Upseerin ylempään korkeakoulututkintoon vaadittavien opintojen laajuus on vähintään 160 opintoviikkoa. Maanpuolustuskorkeakoulu järjestää koulutuksen siten, että tutkinto voidaan suorittaa neljässä lukuvuodessa.

Opintoihin sisältyvät upseerin alemman korkeakoulututkinnon opinnot. Tutkintoon liittyy opinnäytetyönä laadittava pro gradu -tutkielma.

12 a §

Upseerin ylempään korkeakoulututkintoon johtavan koulutuksen tavoitteena on antaa opiskelijoille:

- 1) tutkintoon kuuluvan pääaineen tai oppiaineisiin rinnastettavien kokonaisuuksien hyvä tuntemus sekä muiden tutkintoon vaadittavien oppiaineiden perusteiden tuntemus;
- 2) valmiudet toimia puolustusvoimien sodan ajan joukkojen joukkoyksikköpäällystötehtävissä;
- 3) valmiudet toimia rauhan ajan perusyksikön päällikkötehtävissä ja perusyksikköpäällystön kansainvälisissä tehtävissä;
- 4) tieteellisten menetelmien hallinta ja valmius soveltaa tieteellistä tietoa; sekä
- 5) edellytykset tieteelliseen jatkokoulutukseen.

13 §

Merivoimien upseerin alemmaa korkeakoulututkintoa laivastolinjalla opiskelevan on suoritettava aluksen miehityksestä, laivaväen pätevyydestä ja vahdinpidosta annetussa asetuksessa (1256/1997) tarkoitettu vahtiperä-

miehen koulutus ja teknisen linjan koneopin-
tosuunnalla opiskelevan vahtikonemestarin
koulutus.

Upseeriksi lentopalvelustehtäviin koulutet-
tavalta vaaditaan lisäksi, mitä sotilasilmai-
luasetuksessa (387/1996) säädetään.

4 luku

Jatkotutkinto-osasto

14 §

Jatkotutkinto-osastossa suoritetaan yleis-
esikuntaupseerin tutkinto.

15 §

Yleisesikuntaupseerin tutkinto muodostuu
esiupseerikurssin ja yleisesikuntaupseerikurs-
sin opinnoista. Tutkinnon laajuus on vähin-
tään 90 opintoviikkoa.

Yleisesikuntaupseerin tutkintoa suoritta-
maan voidaan hyväksyä hakija, joka on
suorittanut ylemmän korkeakoulututkinnon
tai upseerin tutkinnon ennen vuotta 1995 ja
joka on sopiva koulutettavaksi ylimpiin up-
seerin tehtäviin.

4 a luku

Sotatieteiden tohtorin tutkinto

17 a §

Sotatieteiden tohtorin tutkintoa suoritta-
maan voidaan hyväksyä hakija, joka on
suorittanut yleisesikuntaupseerin tutkinnon.
Erityisistä syistä voidaan hyväksyä hakija,
jolla on muussa korkeakoulussa suoritettu
ylempi korkeakoulututkinto.

4 b luku

Täydennyskoulutusosasto

17 c §

Maanpuolustuskorkeakoulu voi johtosään-
nössä määrätyn edellytyksin ottaa ennen
vuotta 1995 upseerin tutkinnon suorittaneen
henkilön opiskelijaksi täydentämään tutkin-
tonsa tämän asetuksen mukaiseksi ylemmäksi
korkeakoulututkinnoksi. Opiskelija voi lukea
hyväkseen ennen vuotta 1995 suoritettuun
upseerin tutkintoon ja suorittamaansa jatko-

koulutukseen sisältyvät opintosuorituksensa
johtosäännössä määrättyllä tavalla.

20 §

Maanpuolustuskorkeakoulun tutkintoja
suorittamaan ja täydennyskursseille hyväk-
syttävien opiskelijoiden kurssikohtaisen lu-
kumäärän päättää pääesikunta.

22 §

Oikaisupyyntö, joka koskee opintosuori-
tuksen arvostelua tai vastaavaa opintoja kos-
kevaa päätöstä, on tehtävä maanpuolustus-
korkeakoululle 14 päivän kuluessa siitä ajan-
kohdasta, jolloin opiskelijalla on ollut tilai-
suus saada arvostelun tulokset sekä arvo-
luperusteiden soveltaminen tai edellä tarkoi-
tettu opintoja koskeva päätös omalta
kohdaltaan tietoonsa.

23 §

Ennen opiskelun keskeyttämistä tai opis-
kelijan erottamista on kuultava asianomaista
opiskelijaa ja opettajaneuvostoa. Opiskelun
keskeyttämisen tai erottamisen syy on ilmoi-
tettava opiskelijalle.

24 §

Perustutkinto-osaston opiskelijalle annea-
taan opiskelun ajaksi korvauksetta opetus,
majoitus, muonitus, vaatetus sekä opinto- ja
harjoitusvälineet. Puolustusministeriö määrää
terveydenhuollosta, päivärahaa, matkakus-
tannusten korvauksesta sekä erinäisten pal-
velustehtävien aiheuttamasta vastuusta ja vaa-
rasta maksettavista palkkioista.

Jatkotutkinto- ja täydennyskoulutusosas-
toissa annettavasta opetuksesta ei puolustus-
hallinnon tai rajavartiolaitoksen palvelukses-
sa olevalta opiskelijalta peritä kurssi- eikä
muuta maksuja.

28 §

Opiskelijavalintaan tyytymätön hakija voi
pyytää siihen kirjallisesti oikaisua maanpuo-
lustuskorkeakoululta 14 päivän kuluessa va-
linnan tuloksen julkistamisesta. Tuloksia jul-
kistettaessa on ilmoitettava, miten hakija voi
saada tiedon valinnassa noudatettujen perus-
teiden soveltamisesta häneen sekä miten
valintaan voi pyytää oikaisua. Valinnan tu-

lostaa ei saa oikaisupyynnön johdosta muuttaa kenenkään opiskelemaan valitun vahingoksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tämän asetuksen voimaan tullessa opistoupseerin tutkintoa opiskeleva jatkaa opintojaan Maasotakoulussa. Maasotakoulussa annetaan myös opistoupseerin koulutusohjelman mukainen täydennyskoulutus.

Maanpuolustuskorkeakoulu voi ottaa opistoupseerin tai toimilupseerin tutkinnon suorittaneen henkilön opiskelijaksi täydentämään tutkintonsa tämän asetuksen mukaiseksi up-

seerin alemmaksi tai ylemmäksi korkeakoulututkinnoksi. Opiskelija voi lukea hyväkseen opistoupseerin tutkintoon ja suorittamaansa jatkokoulutukseen sisältyviä sekä yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettuja alalle soveltuvia opintosuorituksia johtosäännössä määrätyllä tavalla.

Maanpuolustuskorkeakoulussa vuoden 1994 jälkeen ja ennen vuotta 2005 suoritettu upseerin tutkinto on tämän asetuksen mukainen upseerin ylempi korkeakoulututkinto.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Nuorempi hallitussihteeri Minnamaria Nurminen

N:o 613

Valtioneuvoston asetus**ammattilliseen aikuiskoulutukseen myönnettävän valtionavustuksen myöntämisperusteista**

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 217/2000:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä valtion talousarvion momentilta 29.69.32 valtionavustusta työelämän ajankohtaisiin koulutustarpeisiin vastaavan ammatillisen aikuis-koulutuksen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin.

2 §

Valtionavustuksen saajat

Valtionavustusta voidaan myöntää ammatilliseen aikuiskoulutukseen erikoistuneille koulutuksen järjestäjille. Avustus suunnataan ensisijaisesti niille ammatillisen aikuiskoulutuksen järjestäjille, joita tarkoitetaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain (1211/2000) voimaantulosäännöksen 2 momentissa.

3 §

Hakeminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua avustusta haetaan kirjallisesti opetusministeriöltä. Hakemuksena voidaan koulutuksen järjestäjän suostumuksella pitää sellaista opetusministeriön käytössä olevaa suunnitelmaa ja perus-

telumuistiota vuoden 2001 koulutustarjonnasta, joka on ollut mainitun vuoden ammatillisen lisäkoulutuksen valtionosuuden määräämisen pohjana.

4 §

Myöntämisperusteet

Valtionavustusta voidaan valtion talousarvion rajoissa myöntää koulutukseen, joka alkaa vuonna 2001 ja päättyy viimeistään vuonna 2003.

Avustusta myönnettäessä otetaan huomioon koulutuksen järjestäjän järjestämän ammatillisen lisäkoulutuksen määrä edellisinä vuosina, muulla opetusministeriön toimialaan kuuluvalla valtionavulla vuonna 2001 järjestettävän lisäkoulutuksen määrä, muutokset koulutuksen määrässä ja sisällössä sekä koulutuksen järjestäjän asema työelämän alue- ja alakohtaisten koulutustarpeiden hoitamisessa.

Valtionavustus myönnetään laskennallisena avustuksena eri hintaryhmiin sijoittuvien opiskelijatyövuosien määrien ja opiskelijatyövuotta kohden eri hintaryhmissä vahvistettujen yksikköhintojen perusteella. Valtionavustus omaehtoiseen koulutukseen on 90 prosenttia ja henkilöstökoulutukseen 50 prosenttia opiskelijatyövuosien määrän ja yksikköhintojen perusteella lasketusta markkamäärästä. Koulutuksen järjestäjä voi omalla pää-

töksellään järjestää eri hintaryhmiin kuuluvaa koulutusta valtionavustuspäätöksessä hyväksytyistä opiskelijatyövuosista poiketen. Valtionavustus tarkistetaan jälkikäteen toteutuneiden opiskelijatyövuosien mukaiseksi. Myönnetyn valtionavustuksen määrä ei kuitenkaan saa ylittyä.

Opiskelijatyövuodella tarkoitetaan tässä asetuksessa 190:tä vähintään seitsemän tunnin mittaista työpäivää opiskelijaa kohden ja opiskelijatyövuoden yksikköhinnoilla opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (1292/2000) 10 a §:n mukaisia yksikköhintoja.

5 §

Valtionavustuksen myöntäminen ja maksaminen

Opetusministeriö myöntää valtionavustuk-

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

sen. Opetusministeriö maksaa valtionavustuksen vuoden 2001 aikana yhdessä erässä.

6 §

Selvitys valtionavustuksen käytöstä

Valtionavustuksen saajan on annettava selvitys avustuksen käytöstä ja sillä toteutetusta koulutuksesta sen mukaan kuin avustuspäätöksessä määrätään. Avustuksella rahoitetun koulutuksen vuosittaisesta seurannasta määrätään avustuspäätöksessä.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä heinäkuuta 2001. Tätä asetusta sovelletaan vuonna 2001 myönnettyyn valtionavustukseen.

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Opetusneuvos Arja Mäkeläinen

N:o 614

Valtioneuvoston asetus**opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen 14 ja 28 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1998 annetun asetuksen (986/1998) 14 §:n 1 ja 2 momentti sekä 28 §:n otsikko ja 1 momentti seuraavasti:

14 §

Yhteisten opintojen opettajan kelpoisuus

Ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua ammattitaidon saavuttamiseksi tarpeellista ja ammattitaitoa täydentävää äidinkielen, toisen kotimaisen kielen, vieraan kielen, matemaattis-luonnontieteellisten opintojen, humanistis-yhteiskunnallisten opintojen sekä liikunnan ja muiden taito- ja taideaineiden samoin kuin terveystiedon opetusta on kelpoinen antamaan henkilö, joka:

1) on suorittanut ylemmän korkeakoulututkinnon, johon sisältyvät vähintään 55 opintoviikon laajuiset tai niitä vastaavat opinnot yhdessä opetettavassa aineessa ja vähintään 35 opintoviikon laajuiset tai niitä vastaavat opinnot muissa opetettavissa aineissa tai joka on suorittanut diplomi-insinöörin tutkinnon soveltuvassa koulutusohjelmassa; sekä

2) on suorittanut vähintään 35 opintoviikon laajuiset opettajan pedagogiset opinnot.

Muiden taito- ja taideaineiden kuin liikunnan opintoja, humanistis-yhteiskunnallisia opintoja, matemaattis-luonnontieteellisiin

opintoihin kuuluvia tieto- ja viestintätekniikan opintoja sekä terveystietoa opettamaan on 1 momentin 1 kohdan estämättä kelpoinen myös henkilö, joka on suorittanut soveltuvan korkeakoulututkinnon.

28 §

Äidinkielen ja kirjallisuuden sekä kuvataiteen opetusta ja opinto-ohjausta koskevat siirtymäsäännökset

Henkilö, joka on tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten tai tämän asetuksen mukaan kelpoinen antamaan äidinkielen opetusta, on edelleen kelpoinen, jos hän täyttää muut tehtävään säädetyt kelpoisuusvaatimukset, opettamaan äidinkieltä ja kirjallisuutta. Vastaavasti perusopetuksessa ja lukiossa kuvataiteen opetusta on kelpoinen antamaan henkilö, joka on kelpoinen opettamaan kuvaamataittoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Perusopetuksessa terveystiedon opetusta

on 5 §:n estämättä kelpoinen antamaan vuoden 2012 heinäkuun loppuun saakka myös henkilö, joka on 1 päivänä elokuuta 2002 kelpoinen antamaan biologian, kotitalouden, liikunnan tai yhteiskuntaopin opetusta taikka lukiossa psykologian opetusta. Lisäksi henkilö, joka on ennen 1 päivää elokuuta 2002 valittu opiskelemaan jonkin aineenopettajan koulutukseen kuuluvan edellisessä virkkeessä mainitun opetettavan aineen opintoja, on koulutuksen suorittuaan kelpoinen antamaan edellä mainitun siirtymäkauden ajan terveystiedon opetusta, jos hän täyttää muut aineenopettajalta vaadittavat kelpoisuusvaatimukset.

Lukiossa terveystiedon opetusta on 10 §:n estämättä kelpoinen antamaan vuoden 2011 heinäkuun loppuun saakka myös henkilö, joka on tämän asetuksen voimaan tullessa kelpoinen antamaan biologian, liikunnan tai psykologian opetusta taikka perusopetuksessa kotitalouden opetusta. Lisäksi henkilö, joka on ennen tämän asetuksen voimaantuloa valittu opiskelemaan jonkin aineenopettajan koulutukseen kuuluvan edellisessä virkkeessä

mainitun opetettavan aineen opintoja, on koulutuksen suorittuaan kelpoinen antamaan edellä mainitun siirtymäkauden ajan terveystiedon opetusta, jos hän täyttää muut aineenopettajalta vaadittavat kelpoisuusvaatimukset.

Ammatillisessa koulutuksessa terveystiedon opetusta on 14 §:n estämättä kelpoinen antamaan vuoden 2011 heinäkuun loppuun saakka myös henkilö, joka on tämän asetuksen voimaan tullessa kelpoinen antamaan ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 12 § 2 momentissa tarkoitettua liikunnan ja terveystiedon opetusta. Lisäksi henkilö, joka on ennen tämän asetuksen voimaantuloa valittu opiskelemaan liikunnan opettajaksi kelpoisuuden tuottavia opintoja, on koulutuksen suorittuaan kelpoinen antamaan edellä mainitun siirtymäkauden ajan terveystiedon opetusta, jos hän täyttää muut yhteisten aineiden opettajilta vaadittavat kelpoisuusvaatimukset.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Vanhempi hallitussihteeri Tarja Lehtinen

N:o 615

Valtioneuvoston asetus

lukion tuntijaosta annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, muutetaan lukion tuntijaosta 23 päivänä syyskuuta 1993 annetun valtioneuvoston päätöksen (835/1993) 1 ja 2 § seuraavasti:

1 §

Lukion opinnot jaetaan kolmeen osaan: pakollisiin, syventäviin ja soveltaviin kursseihin. Syventävät kurssit ovat pääasiassa pakollisiin kursseihin välittömästi liittyviä jatkokursseja, joita opiskelijalle tulee tarjota valittavaksi. Soveltavat kurssit ovat eheyttäviä kursseja, jotka sisältävät aineksia eri oppiaineista, menetelmäkursseja taikka saman tai muun koulutuksen järjestäjän järjestämiä ammatillisia opintoja tai lukion tehtävään soveltuvia muita opintoja. Soveltavat kurssit ovat opiskelijalle valinnaisia. Soveltavien kurssien sisällyttämisestä opetussuunnitelmaan päättää lukiokoulutuksen järjestäjä. Opiskelijalle tulee antaa mahdollisuus sisällyttää opintoihinsa soveltaviksi kursseiksi myös edellä todettuja muun koulutuksen järjestäjän järjestämiä opintoja.

2 §

Lukiossa annettavan opetuksen tuntijako on seuraava:

Oppiaine tai aineryhmä	Opiskelijalle pakolliset kurssit	Syventävinä opintoina tarjottavien kurssien vähimmäismäärä
Äidinkieli ja kirjallisuus	6	2—
Kielet		
perusopetuksen vuosiluokilta 1—6 alkava kieli (A-kieli)	6	2—

perusopetuksen vuosiluokilta 7—9 alkava kieli (B-kieli)	5	2—
muut kielet		16—
Matematiikka		
lyhyt oppimäärä	6	2—
pitkä oppimäärä	10	3—
Ympäristö ja luonnontieteet		
Biologia	2	2—
Maantieto	2	2—
Fysiikka	1	7—
Kemia	1	3—
Katsomusaineet		
Uskonto/elämänkatsomustieto	3	2—
Filosofia	1	2—
Psykologia	—	5—
Historia, yhteiskuntaoppi	5	3—
Taito- ja taide-aineet	5	
Liikunta	2	3—
Musiikki	1—2	3—
Kuvataide	1—2	3—
Terveystieto	1	2—
Opinto-ohjaus	1	—

Pakolliset kurssit	45—49
Syventävät kurssit vähintään	10
Yhteensä vähintään	75

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Sen estämättä, mitä 2 §:ssä säädetään, koulutuksen järjestäjä on velvollinen tarjoa-

maan terveystiedossa syventävinä opintoina kurseja vasta 1 päivästä elokuuta 2002 alkaen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Vanhempi hallitussihteeri Tarja Lehtinen

N:o 616

Valtioneuvoston asetus

tutkintojen rakenteesta ja yhteisistä opinnoista ammatillisessa peruskoulutuksessa annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä *muutetaan* tutkintojen rakenteesta ja yhteisistä opinnoista ammatillisessa peruskoulutuksessa 25 päivänä helmikuuta 1999 annetun valtioneuvoston päätöksen (213/1999) 2 §:n 2 ja 5 momentti ja

lisätään 2 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

2 §	
Pakolliset opinnot ovat:	
äidinkieli	4 opintoviikkoa;
toinen kotimainen kieli	1 opintoviikko;
vieras kieli	2 opintoviikkoa;
matemaattis-luonnon-	
tieteelliset opinnot	
matematiikka	3 opintoviikkoa;
fysiikka ja kemia	2 opintoviikkoa
humanistis-yhteis-	
kunnalliset opinnot	
yhteiskunta-, yritys-	
ja työelämä tieto	1 opintoviikko;
terveystieto	1 opintoviikko;
sekä	
taito- ja taideaineet	
liikunta	1 opintoviikko
taide ja kulttuuri	1 opintoviikko.

Jos opiskelijan äidinkieli on muu kuin suomen tai ruotsin kieli, koulutuksen järjestäjä voi päättää äidinkielen ja toisen kotimaisen kielen opintojen jakamisesta 2 momentissa säädetystä poikkeavalla tavalla kuitenkin siten, että mainittujen opintojen yhteislaajuus on opetuskieleltään suomenkielisessä koulutuksessa viisi opintoviikkoa ja opetuskieleltään ruotsinkielisessä koulutuksessa kuusi opintoviikkoa.

Koulutuksen järjestäjä voi päättää terveystiedon ja liikunnan opintojen jakamisesta 2 momentissa säädetystä poikkeavalla tavalla kuitenkin siten, että mainittujen opintojen yhteislaajuus on kaksi opintoviikkoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Vanhempi hallitussihteeri Tarja Lehtinen

N:o 617

Opetusministeriön asetus**aikuislukion tuntijaosta annetun opetusministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan aikuislukion tuntijaosta 26 päivänä syyskuuta 1994 annetun opetusministeriön päätöksen (873/1994) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on päätöksessä 1203/1998, seuraavasti:

3 §

Opiskelijan, joka on aloittanut lukio-opintonsa alle 18-vuotiaana, tulee opiskella 2 §:ssä säädettyjen kurssien lisäksi vähintään yksi kurssi liikuntaa ja yksi kurssi terveystietoa sekä kaksi kurssia kuvataidetta tai musiikkia taikka yksi kurssi kumpaakin viimeksi mainittua ainetta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 2001

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

Vanhempi hallitussihteeri Tarja Lehtinen

N:o 618

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**liikennevakuutuslain mukaisten vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteista sekä bonusjärjestelmästä**

Annettu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 18 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1493/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään liikennevakuutuksen vakuutusmaksuihin sovellettavasta vahingottomien vuosien johdosta annettavien alennusten ja vahinkojen perusteella tehtävien korotusten järjestelmästä (*bonusjärjestelmä*) ja Liikennevakuutuskeskukselle toimitettavista liikennevakuutuksista ja niistä korvattuja vahinkoja koskevista tilastotiedoista.

2 §

Vakuutusmaksut

Vakuutusyhtiöllä tulee olla maksutaulusto, josta käy ilmi, miten vakuutuksen perusmaksu määrätään vakuutettavaan riskiin liittyvien tekijöiden perusteella. Vakuutuksen bonusluokan määrittämisestä säädetään 3–5 §:ssä. Liikennevakuutuksen vakuutusmaksu on asetuksen liitteenä olevasta taulukosta saatava bonusluokan perusteella määräytyvä prosentiosuus maksutaulustosta saatavasta perusmaksusta.

Jos yrityksellä on vakuutuskauden alkaessa yritys- ja yhteisötietolaisissa (244/2001) tar-

koitettu yritys- ja yhteisötunnus (*y-tunnus*), maksutaulukkoa ja vakuutuskohtaista bonusjärjestelmää voidaan olla soveltamatta sen omistuksessa tai hallinnassa olevien ajoneuvojen vakuutuksiin. Ammatinharjoittajien ja yksityisten elinkeinonharjoittajien vakuutuksiin maksutaulustoa ja bonusjärjestelmää sovelletaan kuitenkin riippumatta siitä, onko näillä y-tunnus vai ei.

Vakuutukseen voidaan olla soveltamatta bonusjärjestelmää, kun vakuutettava ajoneuvo on museoajoneuvo, mopo, moottorikelkka, perävaunu, moottorityökone tai traktori. Bonusjärjestelmää voidaan myös olla soveltamatta rekisteröimisvelvollisuudesta vapautettuihin ajoneuvoihin.

3 §

Bonusluokkasäännökset

Liikennevakuutuksen bonusluokka saadaan asetuksen liitteenä olevasta taulukosta vakuutuksesta korvattujen vahinkojen lukumäärän perusteella. Uusi vakuutus sijoitetaan bonusluokkaan U. Uudeksi vakuutukseksi katsotaan vakuutus, jota 4 tai 5 §:n säännösten perusteella ei sijoiteta muuhun bonusluokkaan. Vakuutus siirtyy kunkin vakuutuskauden jäl-

keen vakuutuskaudella korvattujen vahinkojen lukumäärän perusteella bonusluokasta toiseen liitetaulukon mukaisesti. Korvattujen vahinkojen lukumäärällä tarkoitetaan sellaisten vahinkojen lukumäärää, joiden perusteella vakuutuksesta on maksettu korvauksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuksi korvatuksi vahingoksi ei kuitenkaan katsota vahinkoa, josta on maksettu vahingonkorvaus, jos:

1) korvaus on suoritettu lukittuna taikka lukitussa tai vartioidussa säilytysuojassa ollutta ajoneuvoa luvatta käytettäessä sattuneesta vahingosta;

2) korvaus on suoritettu vakuutetun ajoneuvon omistusoikeuden vaihtumista seuranneen seitsemän päivän aikana sattuneesta vahingosta eikä vahinkoa ole aiheuttanut vakuutuksenottaja tai hänen kanssaan samassa taloudessa asuva perheenjäsen; tai

3) vakuutuksenottaja on viimeistään vahingonkorvausta seuranneen vakuutuskauden kuluessa suorittanut vakuutuksenantajalle korvausta vastaavan rahamäärän.

Vakuutuksen siirtyminen vahingottoman vakuutuskauden jälkeen korkeampaan bonusluokkaan edellyttää, että ajoneuvo on vakuutuskauden aikana ollut liikenteessä vähintään kuukauden ajan. Vuoden pituisen ajanjakson kuluessa vakuutus voi kuitenkin siirtyä korkeampaan bonusluokkaan enintään yhden kerran.

4 §

Poikkeukset bonusluokkasäännöksistä

Jos vakuutuksenottajalle on tämän invalideetin perusteella palautettu vakuutettavan moottoriajoneuvon osalta autoveroa, uusi vakuutus sijoitetaan bonusluokkaan 7. Tätä säännöstä voidaan soveltaa samaan vakuutuksenottajaan ainoastaan yhden kerran.

Jos vakuutuksenottaja, jolla on ollut jonkun muun sellaisen valtion lainsäädännön edellyttämä liikennevakuutus, jonka moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY 1 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettu kansallinen toimisto on liittynyt mainitun artiklan 5

alakohdassa tarkoitettun vihreän kortin järjestelmään, ottaa ajoneuvoaan varten Suomen liikennevakuutuslain mukaisen vakuutuksen, vakuutus sijoitetaan siihen bonusluokkaan, johon se kuuluisi, jos se olisi ollut voimassa Suomessa koko sen ajan, jolloin vakuutuksenottajalla on ollut vakuutus ulkomailla. Menettelyn soveltaminen edellyttää, että vakuutusyhtiölle toimitetaan ulkomaisen vakuutusyhtiön antama todistus vakuutuksen voimassaoloajasta siellä ja mahdollisten vahinkojen sattumisajankohdista.

5 §

Bonusluokan siirto

Vakuutuksenottajalla on oikeus siirtää autoa tai moottoripyörää koskevan vakuutuksen bonusluokka toiseen autoa tai moottoripyörää koskevaan vakuutukseen, jossa vakuutuksenottajana on hän itse yksityishenkilönä, ammatinharjoittajana tai yksityisenä elinkeinonharjoittajana. Bonusluokkaoikeus siirtyy vastaavasti ammatinharjoittajan tai yksityisen elinkeinonharjoittajan vakuutuksesta hänen yksityishenkilönä ottamaansa vakuutukseen.

Vakuutuksenottajalla on oikeus siirtää autoa tai moottoripyörää koskevan vakuutuksen bonusluokka myös sellaiseen autoa tai moottoripyörää koskevaan vakuutukseen, jossa vakuutuksenottajana on hänen puolisonsa. Puolisoksi katsotaan myös avopuoliso edellyttäen, että avioliitonomainen suhde on jatkunut vähintään kaksi vuotta tai että avopuolisoilla on yhteinen lapsi.

Jos kyseessä on vakuutus, jonka bonusluokka on määrätty 4 §:n 1 momentin säännöksen perusteella, bonusluokkasijoitus on henkilökohtainen ja se voidaan siirtää ainoastaan sellaisen moottoriajoneuvon vakuutukseen, josta on saatu mainitussa momentissa tarkoitettua veronpalautusta.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa bonusluokkaa ei saada siirtää vakuutukseen, jonka bonusluokka on sattuneen vahingon takia alempi kuin siirrettävä bonusluokka.

Jos siitä vakuutuksesta, jonka bonusluokka siirretään toiseen vakuutukseen, korvataan vahinkoja sen jälkeen kun siirtyvä bonusluokka on määrätty, nämä vahingot otetaan

huomioon jälkimmäisen vakuutuksen bonusluokassa.

Jos vakuutus, jonka bonusluokka on siirretty toiseen vakuutukseen, jää siirron jälkeen voimaan ja siihen on sovellettava bonusjärjestelmää, sen bonusluokka määrätään samoin kuin uuden vakuutuksen bonusluokka.

Lakanneen vakuutuksen perusteella määrätyn bonusluokkasijoitus on voimassa viisi kalenterivuotta sen vuoden jälkeen, jona vakuutuksenottaja luopui ajoneuvonsa omistusoikeudesta tai ajoneuvo poistettiin ajoneuvorekisteristä.

Tämän pykälän säännökset koskevat myös vakuutuksen bonusluokkaoikeuden siirtoa toisen vakuutusyhtiön myöntämään vakuutukseen.

6 §

Tilastointi

Vakuutusyhtiön on toimitettava vakuutus- ja vahinkokohtaisesti vakuutuskantaa ja vahinkoja koskevat tiedot Liikennevakuutuskeskukselle. Liikennevakuutuskeskus voi antaa tietojen toimittamista koskevia ohjeita.

Liikennevakuutuskeskus laskee vuosittain kertyneen tilastoaineiston perusteella riskimaksut erikseen omaisuusvahinkojen ja henkilövahinkojen osalta vähintään ajoneuvon lajin ja käyttötarkoituksen tarkkuudella siten, että ainakin luvanvaraisen liikenteen ajoneu-

vot ovat kunkin ajoneuvolajin osalta omana luokkana. Liikennevakuutuskeskus toimittaa laskelmat sekä jäsenyhtiöilleen että Vakuutusvalvontavirastolle. Riskimaksulaskelmat ovat pelkästään informatiivisia, eivätkä sido yhtiöitä niiden päättäessä vakuutusmaksuista.

7 §

Vakuutusmaksujen ja -korvausten seuranta

Vakuutusyhtiön on Vakuutusvalvontaviraston pyynnöstä osoitettava sille vakuutusmaksujen riskivastaavuus. Yhtiön on tarvittaessa toimitettava virastolle tiedot vakuutusmaksutuotoista ja korvauskuluista eriteltyinä ainakin sillä tarkkuudella, että luvanvaraisen liikenteen vakuutuksia seurataan omana ryhmänään ja muut vakuutukset eritellään yksityistalouksien sekä yritysten ja yhteisöjen vakuutuksiin.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan 29 päivänä maaliskuuta 1999 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös dnro 38/02/1999.

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylitarkastaja Pekka Koivisto

LIITE**BONUSLUOKKATAULUKKO**

Bonus- luokka	Vakuutus- maksu % perus- maksusta	Uusi bonusluokka, kun korvattujen vahinkojen lukumäärä on *				
		Ei vahinkoa	1	2	3	4
M	100	K	M	M	M	M
K	100	0	M	M	M	M
U	100	1	M	M	M	M
0	95	1	M	M	M	M
1	90	2	K	M	M	M
2	85	3	K	M	M	M
3	80	4	0	M	M	M
4	75	5	1	M	M	M
5	70	6	2	M	M	M
6	65	7	2	M	M	M
7	60	8	3	K	M	M
8	55	9	4	0	M	M
9	50	10	5	1	M	M
10	45	11	6	1	M	M
11	40	12	7	2	M	M
12	35	S	8	3	K	M
S	30	S	9	4	0	M

* Liikennevakuutuksen bonusluokka saadaan taulukosta vakuutuksesta korvattujen vahinkojen lukumäärän perusteella. Uusi vakuutus sijoitetaan bonusluokkaan U. Uudeksi vakuutukseksi katsotaan vakuutus, jota 4 tai 5 §:n säännösten perusteella ei sijoiteta muuhun bonusluokkaan. Vakuutus siirtyy kunkin vakuutuskauden jälkeen vakuutuskaudella korvattujen vahinkojen lukumäärän perusteella bonusluokasta toiseen taulukon mukaisesti. Korvattujen vahinkojen lukumäärällä tarkoitetaan sellaisten vahinkojen lukumäärää, joiden perusteella vakuutuksesta on maksettu korvauksia.

Verohallituksen päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2001

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 15 §:n 7 momentin, 16 §:n 7 momentin, 17 §:n 3 momentin ja 18 §:n 7 momentin sekä varainsiirtoverolain (931/1996) 30 §:n 1 ja 3 momentin nojalla päättänyt:

1 luku

Tulotiedot

1 §

Tulotietoja koskeva tiedonantovelvollisuuden rajoittaminen

Verohallitus rajoittaa verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 15 §:ssä ja 18 §:n 6 momentissa ja varainsiirtoverolain (931/96) 30 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen tietojen antamista siten, että tiedonantovelvollisen on ilmoitettava verohallinnolle ilman eri kehotusta vain tämän päätöksen 2-16 §:ssä tarkoitettut suoritukset.

2 §

Kotitalouksien maksamat palkat ja työkorvaukset

Luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien (kotitalouksien) on ilmoitettava sellaiset maksamansa palkat ja ennakoperintälain 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut muuna kuin palkkana pidettävät työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksetut korvaukset (työkorvaukset), joista on toimitettu ennakonpidätys. Lisäksi niiden on ilmoitettava palkat, joista ennakonpidätys on jätetty ennakoperintäasetuksen 13 §:n nojalla toimittamatta, jos samalle saajalle maksettava määrä on vähintään 1 000 markkaa (168,19 €) kalenterivuodessa.

3 §

Muiden kuin kotitalouksien maksamat palkat ja työkorvaukset

Muiden kuin kotitalouksien on ilmoitettava:

1) työ- ja virkasuhteessa maksamansa palkat, ennakoperintälain 13 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut palkkana pidettävät suoritukset, luontoisedut ja muut veronalaiset edut, palkkaturvana maksamansa suoritukset sekä veronalaiset ansionmenetykskorvaukset;

2) ennakoperintälain 25 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut muuna kuin palkkana pidettävät työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksetut korvaukset (työkorvaukset), jos suorituksen saaja ei kuulu ennakoperintärekisteriin sekä urheilijan palkkiot;

3) sanoma- ja aikakauslehtien tilaushankinta-asiamiehille, vakuutusasiamiehille sekä myyntiedustajille maksamansa työkorvaukset, vaikka saaja kuuluu ennakoperintärekisteriin, jos saajana on luonnollinen henkilö;

4) muut kuin 1—3 kohdassa tarkoitettut satunnaiset, veronalaiset palkkiot ja palkinnot, kuten löytöpalkkiot sekä taidekilpailujen palkinnot, jos suorituksen määrä on vähintään 500 markkaa (84,09 €) kalenterivuodessa.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja luontoiseduista on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1) autoedusta on ilmoitettava palkkaan lisätyn raha-arvon määrä, autoedusta perityn korvauksen määrä, auton ikäryhmä, tieto siitä, onko kysymyksessä vapaa vai käyttöetu sekä autolla ajettujen yksityiskilometrien määrä,

jos työnantaja käyttää ennakonpidätyksessä kilometrikohtaista arvoa;

2) asuntolainan korkoedun määrä;

3) työsuhdeoptiosta saadun edun määrä;

4) muista kuin edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista luontoiseduista on ilmoitettava palkkaan lisätyn luontoisedun raha-arvon määrä, luontoisedusta perityn korvauksen määrä, edun laatu sekä tieto siitä, vastaako ravintoedusta peritty korvaus verotusarvoa.

4 §

Ulkomaantyötulo

Työnantaja, joka tuloverolain 77 §:n 1 momentin (1024/97) nojalla jättää palkasta ennakonpidätyksen toimittamatta, on velvollinen antamaan työskentelystä Verohallituksen vahvistaman kaavan mukaisen ilmoituksen.

5 §

Kustannusten korvaukset

Työnantajan on ilmoitettava työmatkasta maksamansa verovapaat päivärahat, ateria- sekä kilometrikorvaukset.

Yleishyödyllisen yhteisön on ilmoitettava tuloverolain 71 §:n 3 momentissa tarkoitettujen maksamansa päivärahat, kilometrikorvaukset sekä korvausten perusteena oleva kilometrimäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista verovapaista työmatkakustannusten korvauksista on ilmoitettava korvauksen laatu, sekä päivärahoiden ja ateriakorvausten yhteisrahamäärä erillään kilometrikorvausten yhteismarkkamäärästä. Kilometrikorvauksista on ilmoitettava myös korvausten perusteena oleva kilometrimäärä.

Valtion tai sen laitoksen, kunnan tai kuntayhtymän, evankelisluterilaisen kirkon, sen seurakunnan ja seurakuntayhtymän, ortodoksisen kirkkokunnan ja sen seurakunnan ei tarvitse ilmoittaa työmatkakustannusten korvauksia, mikäli ne maksuperusteiltaan ja suuruudeltaan vastaavat Verohallituksen vuosittain vahvistamia verovapaiden matkakustannusten määriä. Päivittäisten asunnon ja erityisen työntekemispaikan välisten matko-

jen matkakustannusten korvaukset on ilmoitettava, jos työntekijä toimii alalla, jolla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, eikä hänellä ole varsinaista työpaikkaa.

Työnantajan on ilmoitettava maksamansa tai palkasta ennen ennakonpidätyksen toimitamista vähentämänsä veronalaiset kustannusten korvaukset.

Valmennusrahaston on ilmoitettava urheilijoille vuoden aikana maksamansa verovapaat valmennuskustannukset.

6 §

Sosiaalietuudet, syytingit, lakkoavustukset ym.

Maksajan on ilmoitettava eläkkeet, elinkorot, työttömyysturvaetuudet, sairausvakuutuslain mukaiset päivärahat ja muut veronalaiset sosiaalietuudet sekä valtion varoista maksettu korkoavustus. Maksajan on ilmoitettava myös reserviläispalkka, opintoraha, aikuisopintoraha, aikuiskoulutustuki, veronalainen syytinki ja veronalainen lakkoavustus.

7 §

Käyttökorvaukset

Maksajan on ilmoitettava ennakkoperintälain 25 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen käyttökorvaukset, joista on toimitettu ennakonpidätys. Luonnolliselle henkilölle maksetut käyttökorvaukset on ilmoitettava, vaikka niistä ei ole toimitettu ennakonpidätystä.

8 §

Apurahat

Maksajan on ilmoitettava stipendit, apurahat, eräistä kirjailijoille ja kääntäjille suoritettavista apurahoista ja avustuksista annetun lain (236/1961) 1 §:ssä tarkoitettujen apurahat ja avustukset (kirjastokorvaukset), joiden määrä samalle suorituksen saajalle kalenterivuonna on vähintään 5 000 markkaa (840,94 €).

9 §

Vakuutuskorvaukset

Maksajan on ilmoitettava veronalaiset vakuutuskorvaukset, vakuutusmaksun palautukset, vakuutuksen takaisinostoarvo sekä muut veronalaiset vakuutukseen perustuvat suoritukset sekä vakuutuskassalaissa tarkoitetun eroavustuksen tuotto. Elinkeinonharjoittajille maksettuja vakuutuskorvauksia, vakuutusmaksun palautuksia, takaisinostoarvoa tai muita vakuutukseen perustuvia alle 10 000 markan (1 681,88 €) suuruisia suorituksia ei ilmoiteta. Pakollisten eläkevakuutusmaksujen palautukset on ilmoitettava, jos suorituksen määrä samalle saajalle on vähintään 500 markkaa (84,09 €) kalenterivuodessa.

Metsää kohdanneen vahingon perusteella maksetut vakuutuskorvaukset on ilmoitettava rajoituksetta.

10 §

Korot ja jälkimarkkinahyvitykset

Maksajan tai välittäjän on ilmoitettava luonnollisille henkilöille maksamansa ja välittämänsä veronalainen korko, korkoon rinnastettava tuotto, jälkimarkkinahyvitys sekä takausprovisio.

Luonnollisen henkilön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettu suoritus vain, jos suoritus liittyy maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan tai jos suorituksesta on toimitettu ennakonpidätys.

11 §

Sijoitus- ja henkilöstörahaston maksamat suoritukset ja osingot

Sijoitusrahaston on ilmoitettava tuotto-osuuksille maksamansa vuotuinen tuotto.

Henkilöstörahaston on ilmoitettava maksamansa veronalaiset rahasto-osuudet ja ylijäämät.

Osinkoa jakavan yhteisön on ilmoitettava maksamansa osingot ja muut yhtiöveron hyvityksestä annetun lain (1232/1988) 1 §:ssä tarkoitettut suoritukset. Lisäksi maksajan on ilmoitettava osingon sijaan maksettu rahakorvaus.

Arvo-osuusrekisterin pitäjän on ilmoitettava Suomen arvo-osuusjärjestelmässä käsiteltäviin osaketalletustodistuksiin ja ulkomaisiin osakkeisiin perustuvat osingot.

12 §

Puukaupat

Puun ostajan tai ennakonpidätysvelvollisen välittäjän on annettava tiedot puun myyjästä ja kauppahinnasta, jos metsän omistaja luovuttaa puun ostajalle tai välittäjälle hakkuu-oikeuden metsässään kasvavaan runkopuuhun tai myy hankintakaupalla runkopuusta valmistettavaa tai valmistettua puutavaraa, kuten tukkeja, pylväitä, kuitupuita tai halkoja sekä haketta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu puun ostajan ilmoitusvelvollisuus koskee vain puukauppoja, jotka liittyvät puun ostajan elinkeinotoimintaan tai joista on toimitettu ennakonpidätys.

13 §

Julkiset tuet

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on ilmoitettava maksamansa julkiset tuet ja avustukset, jos tuen tai avustuksen määrä samalle suorituksen saajalle on vähintään 5 000 markkaa (840,94 €) kalenterivuodessa. Julkisella tuella ja avustuksella tarkoitetaan elinkeino-, työllistämistä ja niihin verrattavia tukia ja avustuksia.

14 §

Arvopaperikaupat ja sijoitusrahaston lunastukset

Arvopaperimarkkinalaissa (495/89) tarkoitetun arvopaperinvälittäjän on annettava tiedot osakkeen, osaketalletustodistuksen, warrantin ja merkintäoikeuden kaupasta. Lisäksi välittäjän on annettava tiedot vakioiduista johdannaissopimuksista, arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitetuista vakiotuihin johdannaissopimuksiin rinnastettavista johdannaissopimuksista sekä arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 b §:ssä tarkoitetuista muista johdannaissopimuksista. Kaupat

on ilmoitettava kunkin asiakkaan osalta ostoitain ja myynneittäin. Kaupoista on ilmoitettava kohde ja niiden lukumäärä, osto- ja myyntipäivämäärä, kauppahinta ja asiakkaan maksama kustannus sekä suoritettujen varainsiirtoveron määrä. Sijoitusrahaston on ilmoitettava vastaavat tiedot sijoitusrahaston rahasto-osuuksien lunastuksista.

Merkintäoikeuksien kauppahintoja ei ilmoiteta, jos kauppahinta on enintään 500 markkaa (84,09 €).

15 §

Osakaslaina

Osakeyhtiön on ilmoitettava osakkaan tai hänen perheenjäsenensä osakeyhtiöltä verovuonna saama ja verovuoden lopussa takaisin maksamatta oleva rahalaina, jos osakkaalla, hänen perheenjäsenellään tai heillä yhdessä on suoraan tai välillisesti vähintään 10 % osakeyhtiön osakkeista tai kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä.

Osakeyhtiön on lisäksi ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettu lainasta osakkaan verovuonna takaisin maksama lainan määrä.

16 §

Sijaisosinkojen ilmoittaminen

Selvitysyhteisön ja arvopaperivälittäjien (selvitysosapuolien) on ilmoitettava maksamistaan ja välittämistään sijaisosingoista seuraavat tiedot:

Osakkeiden lainaksiottajan välittäjä ilmoittaa osinkoa jakavan yhtiön Y-tunnuksen, yhtiön tilikauden, sijaisosingon saajan nimen ja henkilötunnuksen tai Y-tunnuksen, saadun sijaisosingon rahamäärän, osakkeiden lukumäärän ja maksupäivän sekä lainaussopimuksen viitenumeron.

Osakkeiden lainaksiottajan välittäjä ilmoittaa osinkoa jakavan yhtiön Y-tunnuksen, sijaisosingon maksajan nimen ja Y-tunnuksen, maksetun sijaisosingon rahamäärän, osakkeiden lukumäärän ja maksupäivän sekä lainaussopimuksen viitenumeron.

Selvitysyhteisö ilmoittaa lainaussopimuksen viitenumeron sopimuskohtaisesti, osakkeiden lainaksiottajan ja lainaksiottajan ar-

vopaperivälittäjän (selvitysosapuolen) nimen ja Y-tunnuksen, osinkoa jakavan yhtiön nimen, Y-tunnuksen ja tilikauden sekä kullekin osapuolelle välitetyn sijaisosingon rahamäärän.

2 luku

Varallisuustiedot

17 §

Porotiedot

Poroisännän on annettava tiedot poron-omistajien omistamista poroista.

18 §

Sijoitusrahaston rahasto-osuus

Sijoitusrahaston on ilmoitettava sijoitusrahasto-osuuden omistajan kalenterivuoden lopussa omistamien rahasto-osuuksien yhteenlasketut verotusarvot.

19 §

Puhelinyhteisöjen ilmoitusvelvollisuus

Puhelinyhteisön ja yhteisön, joka on puhelinyhteisön pääosakas, on ilmoitettava tiedot osakkaidensa ja jäsentensä kalenterivuoden päättyessä omistamista osakkeista tai osuuksista, jos yhteisössä osakkuus tai jäsenyys ja asiakkuus on erotettu toisistaan.

Puhelinyhteisöllä ei ole kuitenkaan tiedonantovelvollisuutta siltä osin kuin puhelinyhteisön osake on otettu kaupankäynnin kohteeksi arvopaperipörssissä.

3 luku

Tarkemmat määräykset

20 §

Tulojen ja varallisuuden ilmoittamista koskevat tarkemmat määräykset.

Edellä 2—19 §:ssä tarkoitetuista tuloista ja varallisuudesta on ilmoitettava:

1) ilmoitusvelvollista koskevat yksilöintitiedot;

2) suorituksen saajaa, maksajaa ja varallisuuserän omistajaa koskevat yksilöintitiedot;

3) suorituksen tai varallisuuserän laatu ja rahamäärä sekä suorituksesta toimitettu ennakonpidätys, ei kuitenkaan 19 §:ssä tarkoitettua osakkeen tai osuuden arvoa.

4 luku

Velka- ja vähennystiedot

21 §

Ammattiyhdistysjäsenmaksut

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on annettava tiedot vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista. Maksuista on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1) maksun saajaa ja maksajaa koskevat yksilöintitiedot;

2) jäsenen edellisenä kalenterivuonna maksumäärän jäsenmaksun määrä.

22 §

Vakuutusmaksutiedot

Työnantajan on ilmoitettava edellisen kalenterivuoden aikana työntekijältä perimänsä työntekijän verotuksessa vähennyskelpoiset työntekijän eläkemaksut ja työttömyysvakuutusmaksut, muut lakisääteiset eläkevakuutusmaksut sekä työntekijältä perityt tai palkaksi katsotut vähennyskelpoiset, vapaaehtoiset eläkevakuutusmaksut.

Vakuutuslaitoksen, eläkelaitoksen sekä ulkomaisen vakuutus- tai eläkelaitoksen Suomessa olevan edustajan tai välittäjän on annettava tiedot yksityishenkilöiden maksamista vapaaehtoisista eläkevakuutusmaksuista.

Merimieseläkekassan on ilmoitettava sille maksettu merimieseläkevakuutusmaksu.

Edellä olevista vakuutusmaksuista on annettava seuraavat tiedot:

1) vakuutuslaitoksen tai työnantajan yksilöintitiedot;

2) vakuutettua ja vakuutuksen ottajaa koskevat yksilöintitiedot;

3) maksujen rahamäärä vähennyskelpoisuuden mukaan ryhmiteltynä.

23 §

Työttömän korvauspäivien lukumäärä

Työttömyyskassan, kansaneläkelaitoksen ja työvoimaviranomaisen on ilmoitettava niiden verovuoden korvauspäivien lukumäärä, joilta verovelvolliselle on maksettu tuloverolain 93§:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaisesti korvausta.

24 §

Velkatiedot

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on annettava kunkin luonnollisen henkilön ja kuolinpesän lainasta verohallinnolle seuraavat tiedot:

- 1) velanantajaa koskevat yksilöintitiedot;
- 2) velan numero tai muu tunnus;
- 3) velan käyttötarkoitus;
- 4) kalenterivuonna maksetun koron määrä;
- 5) velan määrä kalenterivuoden päättyessä;
- 6) velallisten lukumäärä;
- 7) velallisten nimet, henkilötunnukset ja osoitteet.

Jos velan korkoa on maksanut takaaja tai henkilö, jonka omaisuutta on lainan vakuutena, tiedonantovelvollisen on ilmoitettava, että muu kuin velallinen on maksanut koron, jos tämä tieto on tiedonantovelvollisen annettavissa.

Jos velan korkoa on maksettu etukäteen, tiedonantovelvollisen on annettava tieto myös etukäteen maksetusta koron määrästä. Siltä osin kuin korko kohdistuu kalenterivuotta seuraavan vuoden jälkeiseen aikaan ilmoitetaan korko erikseen, jos se on tiedonantovelvollisen annettavissa.

Muun kuin luotto- ja rahoituslaitoksen ei kuitenkaan tarvitse antaa edellä tässä pykälässä tarkoitettuja tietoja, jos velka on muu kuin asuntovelka tai valtion taikka Ahvenanmaan maakuntahallituksen takaama opintovelka ja velan pääoma on enintään 10 000 markkaa (1 681,88 €).

25 §

Peritty jälkimarkkinahyvyitys

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on annettava tiedot luonnollisilta henkilöiltä perimistään jälkimarkkinahyvityksistä. Peritystä jälkimarkkinahyvityksestä on annettava seuraavat tiedot:

- 1) jälkimarkkinahyvityksen perijää koskevat yksilöintitiedot;
- 2) jälkimarkkinahyvityksen maksajan nimi;
- 3) jälkimarkkinahyvityksen rahamäärä.

5 luku

Muut tiedot

26 §

Asuntoyhteisön ilmoittamat tiedot

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on ilmoitettava osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

27 §

Sosiaalietuuden muutoksen ilmoittaminen

Kansaneläkelaitoksen on ilmoitettava myös muuhun kuin verovuoteen ja sitä edeltäneeseen vuoteen kohdistuvasta opintorahan, eläkkeen ja muun veronalaisen etuuden takaisinperimisestä ja muusta muutoksesta.

6 luku

Muut määräykset

28 §

Ilmoitusmenettely

Edellä 2—3 §:ssä, 5—10 §:ssä, 11 §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 12—14 §:ssä, 16 §:ssä,

18—19 §:ssä, 22 §:n 1 momentissa ja 24—26 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava vuosittain tammikuun loppuun mennessä edelliseltä kalenterivuodelta. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitettua merityötuloa koskevat tiedot on kuitenkin annettava edelliseltä kalenterivuodelta helmikuun loppuun mennessä. Myös edellä 15 §:ssä ja 22 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot on annettava vuosittain edelliseltä kalenterivuodelta helmikuun loppuun mennessä.

Edellä 4 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on annettava kuukauden kuluessa siitä, kun ennakonpidätys ensimmäisen kerran jätetään toimittamatta.

Edellä 11 §:n 3 momentissa tarkoitetut tiedot on annettava konekielisesti osingon maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden helmikuun 15 päivään mennessä tai lomaketta käyttäen osingon maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun 15 päivään mennessä. Jos osingot on kokonaisuudessaan maksettu ennen kalenterivuoden syyskuun alkua, ilmoitus on annettava saman kalenterivuoden lokakuun 1 päivään mennessä.

Edellä 17 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava edelliseltä poronhoitovuodelta Verohallituksen kanssa erikseen sovittavana ajankohdantana.

Edellä 21 §:ssä ja 23 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava edelliseltä kalenterivuodelta maaliskuun 15 päivään mennessä.

Edellä 22 §:n 3 momentissa tarkoitetut tiedot on annettava edelliseltä vuodelta Verohallituksen kanssa erikseen sovittavana ajankohtana.

Tiedot annetaan joko lomakkeella tai konekielisesti Verohallituksen hyväksymällä tavalla sille verovirastolle, jonka virka-alueella ilmoituksen antajan kotipaikka on tai Verohallitukselle, jos niin on erikseen sovittu. Edellä 11 §:n 4 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetut tiedot ilmoitetaan kuitenkin vain konekielisesti.

Edellä 16 §:ssä tarkoitetut tiedot sijaisosingoista annetaan lomakkeella tai veroviraston muuten hyväksymällä tavalla Uudenmaan verovirastolle.

Edellä 19 ja 23 §:ssä tarkoitetut tiedot annetaan Verohallituksen kanssa erikseen sovittavalla tavalla.

N:o 619

Edellä 27 §:ssä tarkoitetut tiedot annetaan Verohallituksen kanssa erikseen sovittavina ajankohtina.

Kaikki tässä päätöksessä tarkoitetut rahamäärät voidaan ilmoittaa euroissa tai markoissa.

7 luku

Voimaantulo

29 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2001.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2001

Pääjohtajan estyneenä ollessa

Ylijohtaja *Hannu Varpila*

Päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 annettaviin tietoihin. Jos ilmoittamisvelvollisella ei ole mahdollista ilmoittaa päätöksen 14 §:ssä tarkoitettuja kustannuksia vuodelta 2001, kustannukset voidaan ilmoittaa ensimmäisen kerran vuodelta 2002. Päätöksen 27 §:ä sovelletaan lokakuun 1 päivästä 2002 lukien.

Päätöksellä kumotaan Verohallituksen 17 päivänä tammikuuta 2000 antama päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta (24/2000).

Ylitarkastaja Erkki Laanterä